

NIEUWSBRIEF Maart 2021

Protestantse Kerk Classis Noord-Brabant, Limburg en Réunion Wallonne

Classispredikant

Ds. Marco Luijk
m.luijk@protestantsekerk.nl

06-52335285

Scriba

Bert Drost

0183-500343

Door deze Nieuwsbrief wil het Breed Moderamen van de classis Noord-Brabant, Limburg en Réunion Wallonne kerkenraden, predikanten, kerkelijk werkers en andere belangstellenden informeren over ontwikkelingen en activiteiten in en rondom de classis.

Stuurt u deze nieuwsbrief a.u.b. door naar anderen waarvan u denkt dat ze er belangstelling voor hebben.

classisscriba-noord-brabant-limburg-reunionwallonne@protestantsekerk.nl

Nieuwe website van de classis:

<https://www.classisbrabantlimburg.nl/>

Voorbereiden op het Paasfeest

We zijn halverwege de Veertigdagentijd. Normaal gesproken een tijd van inkeer en vasten. Dit jaar is het anders omdat we als gevolg van de maatregelen om het coronavirus in te dammen eigenlijk al een hele tijd aan een vorm van vasten zijn onderworpen. We zijn stilgezet doordat we nauwelijks bezoek mogen ontvangen. En met de avondklok kunnen we aan den lijve ervaren wat inkeer is. Een zelfgekozen vastentijd is een periode waarbij je je iets ontzegt als bijvoorbeeld koek, snoep of alcohol. Maar dat valt in het niet bij de vasten die ons nu overkomen is. Niet meer eten met vrienden, geen bezoek aan familie, geen verjaardags- of jubileumfeest. Geen kunst, cultuur en kerkdiensten van aangezicht tot aangezicht.

Sinds een jaar is de wereld in de greep van de pandemie. Met grote medische, sociale en economische gevolgen. De coronacrisis scherpt ons in dat wij ten diepste kwetsbare en sterfelijke schepselen zijn en blijven, en dat wij elkaar nodig hebben. Het leven blijkt minder maakbaar dan het leek, en wij worden teruggeworpen op onszelf. Maar ook hierin zijn er momenten die ik als positief ervaar. Ik wandel meer dan anders met mijn vrouw, en doordat ik de omgang met vrienden mis, leer ik vriendschap opnieuw op waarde schatten. Er zijn perioden geweest in het laatste jaar waarin ik eerder geraakt was dan anders, en nog steeds kan ik dat hebben wanneer ik hoor dat een veel te jong iemand is overleden aan het virus. Of wanneer ik zie hoe jonge mensen worstelen met deze tijd waarin zo weinig contact mogelijk is. En ik besef dat omgang met leeftijdsgenoten geen luxe is maar wezenlijk om jezelf uit te vinden.

Wij kunnen het virus niet zomaar uitbannen, wij kunnen er wel zijn voor elkaar. Verbinding tussen mensen en groepen is broodnodig. En dat begint met zich bekommeren om elkaar. Goed is het te ervaren dat mensen elkaar nabij kunnen zijn door een kaartje, een bos bloemen of een aardig appje. Door een gebaar kan op een sombere dag ineens de zon doorbreken.

Hoe heerlijk de vogels weer te horen zingen in het voorjaar en de knoppen in de bomen te zien uitlopen! Het paasfeest is het feest van het leven. Lijden en dood, verdriet en pijn horen daarbij. Die zijn er in het leven, maar ze hebben niet het laatste woord. Het laatste goede woord wekt ons ten leven, wanneer gezegd wordt: Hij is niet dood, Hij leeft. Het is een uiting van geloof bij alle terneergeslagenheid.

Tijdens mijn studie verscheen een boek met de titel Gewonde genezer. Het is een term die uit de Afrikaanse bevrijdingstheologie komt en die verwijst naar Jezus die én gewond is, én de Heiland, de heelmaker van deze wereld. Het is een mooi beeld waarbij je de pijn van deze tijd, en het verlangen naar verlossing bij elkaar houdt. Mensen snakken naar verruiming van de regels, maar omdat het nog even kan duren, is het belangrijk dat wij omzien naar elkaar. De gedachte dat pijn en verdriet erbij horen - maar dat we er samen

doorheen komen - kan ons helpen niet bij de pakken neer te zitten maar op te staan en te doen wat nodig is. Dat geeft het leven van een mens vervulling. En zo kunnen we dat ook doen met ons kerk zijn, door te bedenken wat we wel kunnen doen ondanks beperkingen, wie we ruimte kunnen bieden, of voor wie we iets kunnen betekenen. Wat zou het mooi zijn als onze kerkgebouwen daar een rol bij kunnen spelen als locatie waar mensen kunnen samenkomen, of gevaccineerd kunnen worden - zoals twee predikanten opriepen in NRC. Onze landelijke kerk riep al op om de kerken open te stellen voor scholen. (zie: [Overweeg kerk open te stellen voor middelbare scholen | Protestantse Kerk in Nederland](#))

We kunnen elkaar helend nabij zijn wanneer mensen last hebben van somberheid, verdriet, wanhoop of gelatenheid. Wij kunnen elkaars last een beetje mee dragen en elkaar weer wat uitzicht geven. Zo zijn we op weg naar het Paasfeest, en staan we erbij stil dat juist de gewonde genezer ook ons genezend en troostend tegemoet komt in ons eigen leven.

Ik wens u een inspirerende voorbereiding op het Paasfeest.

In verbondenheid voor u allen mijn hartelijke groet, namens het Breed Moderamen van de Classis Noord-Brabant, Limburg en de Réunion Wallonne

In Christus verbonden,

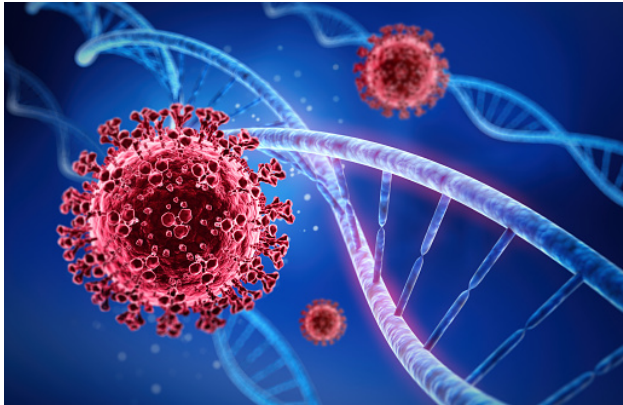

Ds. Marco Luijk
Classispredikant Noord-Brabant, Limburg en Réunion Wallonne
m.luijk@protestantsekerk.nl
tel. 06 52 33 52 85

Coronavirus en versoepelingen

In de coronabrief van 25 februari 2021 werden de versoepelingen genoemd die het moderamen van de Generale Synode afkondigde nadat de minister-president kort ervoor een persconferentie had gehouden met dezelfde strekking. (zie: <https://protestantsekerk.nl/nieuws/perspectief-voor-gemeenten-als-lichtpuntje-in-schrale-tijd/>) Op dit advies is kritiek gekomen omdat het voor velen plotseling kwam na het dringende advies online kerkdiensten te houden en niet te zingen in januari van dit jaar. Op het advies niet te zingen heeft het moderamen veel reacties gehad en een viertal gespreksrondes georganiseerd met briefschrijvers. Het moderamen liet blijken begrip te hebben voor de wens van velen om in ieder geval met voorzangers te kunnen werken, maar in januari geen risico te hebben willen nemen mede als gevolg van de hoge besmettelijkheid van de nieuwe varianten van het COVID 19 virus en de besmettingen in een aantal kerken.

Velen misten een duidelijke onderbouwing van de geadviseerde versoepelingen. Feitelijk gezien, het aantal besmettingen (lees, de ernst van de situatie) was er niet heel veel positieve verandering. Wat wél anders was, was de indaling van een beginnend besef dat we ons niet hebben te verhouden tot een virus dat voorbij gaat (op langere dan wel kortere termijn). Dit virus zal onder ons blijven, in een steeds muterende variant en we zullen ons dus moeten verhouden tot een bepaald risico dat er is. Zoals Rutte in de persconferentie zei: "Er is een 1e realiteit en dat is de 3e golf die lijkt te komen, maar er is ook een 2e realiteit, het wordt steeds zwaarder om het vol te houden."

Er zijn niet alleen de fysieke gevolgen (volle ziekenhuizen, zieke mensen, mensen die sterven), maar ook economische, sociale en psychologische gevolgen. De geestelijke gezondheid heeft ook de aandacht van de kerken. M.a.w.: waar we tot ongeveer - ruwweg geschat - half januari steeds hebben geleefd met de gedachte dat we e.e.a. onder de knie krijgen, zien we steeds meer dat dat niet de realiteit is. En dan komen er andere vragen: hoe nemen we een verantwoord risico? Hoe krijgen we

weer een beetje ons kerkleven terug?

Hierop heeft het moderamen van de synode willen anticiperen. "Het welzijn van ons allemaal weegt zwaar" was ook een uitspraak van Rutte. Ik denk dat dat welzijn voor ons, kerkmensen, ook zeker samenhangt met kerkgang, het leven in de kerk, de activiteiten, de zondagse eredienst en zingen.

De mogelijke versoepelingen betekenen wel dat we ons hebben af te vragen wat dan een verantwoord risico is. Kunnen we iets meer ruimte nemen, is het verantwoord of niet? En kunnen we het uitleggen? Ook in de maatschappij zie je deze ontwikkeling. Velen zijn er blij mee, maar er zijn ook mensen die zich zorgen maken of het wel de goede kant uitgaat.

Deze gesprekken worden in elke gemeente gevoerd. En overal zijn er bevreesden en vrijmoedigen. Of rekkelijken en preciezen.

Het is niet de bedoeling dat we gaan twisten over onze opvattingen in gemeenten. Want er zit achter elk standpunt een verhaal. Laten we als broeders en zusters met elkaar omgaan juist als onze meningen uiteenlopen want dat is toch wat ons als gemeente van Jezus Christus kenmerkt? - dat we elkaar proberen te horen en begrijpen.

Het advies of de richtlijn die het moderamen van de synode geeft, is uitdrukkelijk als advies bedoeld, en niet als wet, ook al lijkt dat misschien wel zo als er dringend wordt geadviseerd. Om een discussie in de gemeente te voorkomen waar men niet uitkomt, kiest een deel van de kerkenraden ervoor om het landelijk advies te volgen, en dat is prima. In de komende periode echter zal er meer handelingsruimte komen wat ertoe zal leiden dat er plaatselijk keuzes gemaakt dienen te worden. We hopen dat volgende week een routekaart gepubliceerd wordt die kan dienen als handleiding voor het plaatselijke beleid.

Ik hoop van harte dat de denkrichtingen die worden meegegeven in het advies door kerkenraden ter harte worden genomen.

Bij de verkiezingen

Samen met de scribe van onze kerk ds. René de Reuver en diaconaal coördinator Rommie Nauta schreef ik onderstaand artikel.

Prik de bubbel door. Stem voor het gezamenlijk belang

Hoe breken we los uit onze bubbels? Juist nu heeft de samenleving het tegengeluid van de kerk nodig.

Nederland verbubbelt. Hoewel de verzuiling ruim achter ons ligt dreigt de samenleving opnieuw in segmenten uiteen te vallen. Waar vroeger mensen uit verschillende lagen en groepen elkaar beperkt ontmoetten vanwege de zuil waarin men zich ophield, ontmoeten mensen uit verschillende groepen elkaar nu nauwelijks vanwege het leven in de eigen bubbel. Deze ontwikkeling gaat aan geen levenssfeer voorbij en manifesteert zich ook in de politiek waar maar liefst 37 partijen meedoen aan de verkiezingen op 17 maart.

Geen gedeeld verhaal

De verbubbeling in de samenleving heeft tot gevolg dat veel politieke partijen nauwelijks in staat zijn een verhaal te vertellen dat verwijst naar een gemeenschappelijke basis. Dit maakt dat er steeds minder sprake is van 'samen' en dat de fundamenteën van de samenleving ondermijnd worden. We willen hier niet zozeer ingaan op de oorzaken van deze ontwikkeling, al vallen er in kort bestek wel een paar te noemen: verdergaande individualisering, globalisering en neoliberalisme met zijn 'vermarkting' van de gezamenlijke verantwoordelijkheden als de zorg, de nutsinstellingen en het ov.

We willen het wel hebben over de gevolgen, want we maken ons zorgen over de zich verdiepende kloven tussen bevolkingsgroepen, verdergaande polarisatie, vervreemding en tegenstellingen die als vanuit loopgraven uitgevochten worden op het slagveld van de sociale media. Verbinding tussen groepen is broodnodig. Maar dat lukt alleen wanneer er een verhaal is waarin mensen zich herkennen en dat gedeeld wordt. *Samen* begint met zich bekommeren om elkaar, óók met de ander die anders is dan jij. Even weg uit je eigen bubbel dus. En we zijn ervan overtuigd dat 'samen' ook mogelijk is terwijl de meningen uiteenlopen. Het begin van de coronapandemie was in zoverre hoopvol dat je voelde dat er solidariteit was tussen mensen en het gevoel ergens samen voor te staan. Nu we een jaar verder zijn, verschijnen er weer steeds meer scheuren in dit 'samen'.

Een krachtig tegenverhaal

Ook de kerken ontkomen niet aan de neiging gelijkgezinden op te zoeken en te functioneren als een bubbel. Maar het aardige is dat deze bubbel van binnenuit steeds opnieuw onder spanning komt te staan als gevolg van de boodschap van het evangelie. In het evangelie volgens Lukas bijvoorbeeld zie je dat Jezus steeds uit de eigen kring wegtrekt, grenzen overgaat en juist op de (vreemde) ander afstapt: een man die bezeten was, een zieke vrouw, een melaatse, een verlamde, een belastingambtenaar, een bezetter, een zondares en ga zo maar door. In zijn geboortestad Nazareth verkeerden ze nog even in de veronderstelling dat Jezus wel in zijn eigen bubbel zou blijven, maar als hij zegt dat hij niet voor hen gekomen is maar voor de armen, gevangenen, blinden en onderdrukten, zijn ze beledigd en blijkt hij niet welkom. Duidelijk is dat Jezus uitdaagt de bellen eens de andere kant op te blazen.

Religie biedt de samenleving een verbindend verhaal

In de parabel van de barmhartige Samaritaan wordt misschien wel het scherpst duidelijk wat hij bedoelt. Het verhaal is bekend, een reiziger wordt in elkaar geslagen en beroofd. Hij ligt gewond langs de weg. De mensen van zijn eigen volk lopen met een boog om hem heen, maar een vreemdeling - die met de nek wordt aangekeken - ontfermt zich over hem, verbindt zijn wonden en brengt hem naar een herberg.

Dit is slechts één van de vele verhalen die in de kerk klinken, waarmee we voortdurend worden uitgedaagd om buiten onze bubbel te kijken. Om om te zien naar onze naasten, ook al is hij/zij heel anders dan wijzelf. Daarom zetten zoveel leden van onze kerk zich in als vrijwilliger in verpleeghuizen, bij voedselbanken, als schuldhulpmaatje en in asielzoekerscentra. Omdat wij ten diepste geloven dat verbinding blijven zoeken met elkaar de enige weg vooruit is naar een leefbare samenleving. Daarom dagen wij iedereen uit - geïnspireerd door Jezus zelf - om op 17 maart niet te kiezen voor het eigen belang, maar voor het gezamenlijk belang. Als u degene aan de kant van de weg zou zijn, in wat voor maatschappij zou u dan willen leven?

Ds. René de Reuver, scriba voor de Protestantse Kerk in Nederland

Ds. Marco Luijk, classispredikant voor Noord-Brabant, Limburg en de Réunion Wallonne

PRESENTIEPLAN EN TOEKOMSTGERICHT KERK-ZIJN

Op 27 januari heeft de classisvergadering het Presentieplan vastgesteld. Het plan heet officieel TOEKOMSTGERICHTE PRESENTIE - Visie voor gemeenten in de classis.

Dit plan is bedoeld voor beleidsvorming in de gemeenten in de classis Noord-Brabant, Limburg en de Réunion Wallonne in samenwerking met partners binnen en buiten onze classis. Het doel is te werken aan duurzame en **toekomstgerichte presentie** van de Protestantse Kerk in Nederland in de classis Noord-Brabant, Limburg en de Réunion Wallonne.

Uitgangspunt van de visie is dat de gemeenten in onze classis **steunpunten** van het protestantisme vormen en dat het goed en zinvol is om de lokale gemeenten en/of kerkplekken zo veel als mogelijk te steunen en tot bloei te brengen. Hierbij gaat het telkens over het juiste evenwicht tussen lokale autonomie en eigenheid enerzijds en de noodzaak van samenwerking anderzijds.

Het is ons streven zo veel als mogelijk lokaal present te blijven als Protestantse kerk. Dit betekent dat we graag willen dat kerkdiensten of andere vormen van kerk-zijn door blijven gaan, ook als een plaatselijke gemeente het niet langer lukt een kerkenraad te

vormen of een predikant aan te stellen. Vanuit de classis willen we samen met gemeenten zoeken naar passende oplossingen.

In een aantal gemeenten is de nood hoog en zijn we al actief om de kerkenraden actief te ondersteunen. In een aantal gemeenten willen we graag in gesprek met de kerkenraden over hun gedachten over de toekomst van de gemeente. In het komend jaar willen we in een aantal regio's starten met deze gesprekken. Het is mogelijk dat we op grond van de resultaten een project zullen formuleren om een groep van gemeenten langdurig te adviseren en ondersteunen met behulp van een gemeenteadviseur. Deze adviseur kan in overleg dan hopelijk tot maatwerk komen en nieuw elan brengen om toekomstgericht kerk te zijn.

Het presentieplan wordt binnenkort gereed gemaakt voor bespreking op de ringen en in de werkgemeenschappen. Het zal samen met een gesprekswijzer ook worden toegezonden aan alle kerkenraden.

Een aantal gemeenten heeft het plan al opgevraagd bij de classispredikant en is er over in gesprek met elkaar.

Nieuws uit de classicale vergadering

Door het overlijden van Wim van Meurs, afgevaardigde namens de ring Peel- en Kempenland, is er een vacature ontstaan in de classicale vergadering. De kerkenraden van de ring Peel- en Kempenland hebben in een verkiezing per post mw. Annemarie van Meurs gekozen. Dit zal in de eerstvolgende vergadering van het breed moderamen bekrachtigd worden.

Inmiddels is er een nieuwe vacature ontstaan. Mw. ouderling-kerkrentmeester M. de Heer van de protestantse gemeente Gennep e.o. heeft bedankt als afgevaardigde namens de ring Den Bosch. De kerkenraden uit deze ring worden in de nabije toekomst benaderd om kandidaten voor te stellen.

De eerstvolgende classicale vergadering is op 16 juni 2021.

Gebeden uit classes bij Biddag voor gewas en arbeid

Zie:

<https://www.classisbrabantlimburg.nl/biddag-velen-zeggen-wie-maakt-ons-gelukkig/>

Nieuws uit de Waalse kerken

Zie:

<https://www.classisbrabantlimburg.nl/jacques-utterlinde-verknocht-aan-de-waalse-kerk/>

<https://www.classisbrabantlimburg.nl/drie-plaatsen-maar-een-gemeente/>

GEESTELIJK VERZORGERS

Vanuit de classis willen we graag in gesprek met de geestelijk verzorgers die op het grondgebied van onze classis werkzaam zijn in instellingen. Hiertoe beleggen we voor de zomer een bijeenkomst. We willen graag in gesprek over de ervaringen in deze coronatijd

en over de nieuwe regeling voor geestelijk verzorgers die als zzp'er werken en die aan een gemeente of aan een classis verbonden kunnen worden. Indien u uitgenodigd wilt worden, vernemen we dit graag. Graag een mail naar de classispredikant.

EENZAAMHEID CONFERENTIE

Op 19 maart is er de Euregionale Oecumenische Conferentie 2021 van 9.30 - 13.00 uur in een webinar.

Thema is „Eenzaamheid - daarover spreek je toch niet“. Want door de pandemie is het actueler dan ooit. Wat zijn de oorzaken voor het ontstaan en de toename van eenzaamheid? Wanneer en waarom voelen we eenzaamheid als aangenaam of als belastend. Maakt ons moderne leven mensen eenzaam? Zijn mensen in onze kerk eenzaam? Kunnen we het voorkomen dat mensen vereenzamen? Kan het christelijk geloof helpen, met eenzaamheid om te gaan? Aan deze vragen willen wij in Euregionale uitwisseling aandacht geven. Een van de sprekers is ds. Hans Kling uit Heerlen en geestelijk verzorger bij het MUMC in Maastricht.

**"VIER OP DE TIEN MENSEN IN DE LEEFTIJD
VAN 18-34 JAAR VOELT ZICH EENZAAM."**

Het is een webinar, dus u kunt vanuit huis en kosteloos meedoen.

Verdere informatie bij Elly de Haan - Verduyn dehaan-verduyn@freeler.nl van de werkgroep.

KERK EN TOERISME CHAAM ZOEKT VRIJWILLIGERS

De Stichting Kerk en Toerisme in Chaam (bij Breda) zoekt vrijwilligers die gedurende twee weken als campingpastor aan de slag willen op een van de campings in West Brabant. In de merkwaardige tijd waarin we nu leven is voor veel mensen een luisterend oor meer dan welkom. En luisteren kan immers ook tijdens een boswandeling!

Zie: www.kerkentoerisme.nl

In de zomermaanden biedt de werkgroep laagdrempelig aanwezigheidspastoraat aan campinggasten in het gebied ten zuiden van Breda. Daarvoor zoeken wij studenten theologie, pastoraat of sociaal werk; bevlogen gemeenteleden of pastoraal werkers.

De Stichting Kerk en Toerisme organiseert dit pastoraat gedurende vier weken. In de laatste twee weken van juli en de eerste twee weken van augustus stelt de Stichting een ingerichte caravan beschikbaar voor campingpastores op campings in de omgeving van Chaam, waaronder RCN-camping De Flaasbloem.

De Stichting Kerk en Toerisme bestaat uit een werkgroep van vrijwilligers die onder meer de caravans beheren en de campingpastores begeleiden. Op de eerste zaterdag in juni is er een kennismakingsbijeenkomst voor de vrijwillige campingpastores en de vrijwilligers van de Stichting, die gedurende de zomer als begeleider en klankbord van de campingpastores meedoen. De campingpastor bewoont gedurende twee weken de caravan als kampeerder onder de kampeerders en zoekt contact met medekampeerders, met name met mensen die behoefte hebben hun verhaal te vertellen. Bij veel mensen komen juist in de vakantie de zorgen of problemen bovendrijven. Juist dan is er behoefte aan een neutraal en bemoedigend luisterend oor. Het campingpastoraat is met nadruk gericht op ontmoeting en het bieden van een luisterend oor, niet op 'zieltjes winnen'.

Elke dinsdagochtend ontmoeten de campingpastores en hun begeleiders elkaar in de consistorie van de Ledevaertkerk om bij te praten. De Stichting Kerk en Toerisme biedt de beschikking over een goed uitgeruste caravan, begeleiding door de werkgroep Kerk en Toerisme en een kleine onkostenvergoeding en reiskostenvergoeding.

Van de campingpastores vragen wij beschikbaarheid voor 2 weken in de periode 17/7-31/7 of 31/7-14/8 2021, de vaardigheid om zelfstandig contacten leggen onder de campinggasten en pastorale bevlogenheid en openheid.

Informatie en opgave bij:

Ds. Sara Dondorp

saradondorp@xs4all.nl

0161-769046

06-24339057

www.kerkentoerisme.nl

Nieuwe beleidsondersteuner CCBB

Wie ben je?

Mijn naam is Frans Knuit. Ik ben geboren in het midden van het land en woon momenteel in de gemeente Zeist die vlakbij Utrecht ligt. In 1988 ben ik getrouwd met Margriet en wij zijn gezegend met 3 kinderen waarvan de jongste net op kamers is gegaan.

Na afronding van de studie HEAO (-economisch juridisch) in 1985 en het aansluitend vervullen van de militaire dienstplicht ben ik adviseur geworden in het bijzonder onderwijs. Na 6 jaar veel brede praktijkervaring te hebben opgedaan ben ik benoemd als economisch directeur bij een aantal verzorgingshuizen in Zeist. Sindsdien ben ik in de ouderenzorg blijven hangen en heb ik gedurende bijna 30 jaar in eindverantwoordelijke functies gericht op bedrijfsvoering in de ouderenzorg gewerkt. Ik heb dat kunnen combineren met verschillende vooral bedrijfsmatige vervolgstudies (waaronder Rechten en Bestuurskunde). Door de jaren heen heb ik ook verschillende ambten vervuld bij de PKN te Zeist.

Waarom ben je bij de Protestantse Kerk in Nederland gaan werken?

Ik merkte vorig jaar dat nu onze kinderen zelfstandig zijn en de eindverantwoordelijkheid in een zorgorganisatie veel vraagt, wij in een andere fase van ons leven zijn komen. Ik was nog niet heel actief op zoek naar wat anders, maar volgde al wel de vacatures. Toen de vacature Beleidsmedewerker CCBB bij de PKN langskwam heb ik besloten om te solliciteren. Er waren eigenlijk drie redenen voor die me aanspraken. In de eerste plaats het adviserende karakter van de functie, ten tweede het werk in een geheel andere (maar toch niet geheel vreemde) sector dan de ouderenzorg en ten derde sprak het werken in de “Wijngaard” me erg aan. Door de jaren heen heb ik altijd behoefte gehad aan werk waaraan ik intrinsiek zin kan ontleen.

Wat omvat de functie die je vervult?

Ik ben sinds 4 januari jl. werkzaam als Beleidsmedewerker op het gebied van alle beheerszaken voor de regio's Delta en Limburg, Noord Brabant en de Waalse kerken. In de Kerkorde van de PKN is bepaald dat alle gemeenten relatief autonoom zijn bij het nemen van alle beslissingen. Tegelijkertijd is in de Kerkorde voorzien in landelijk en regionaal toezicht om in de gaten te houden dat het goed gaat ten aanzien van o.a. beheerszaken. In 2018 is een landelijk College gevormd (Generaal College voor Behandeling van Beheerszaken) dat op het gebied van beheerszaken Richtlijnen en modellen kan voorschrijven aan zowel de lokale gemeenten en diaconieën als de regionale toezichthouders (de Classes en de daarmee verbonden colleges). Op regionaal niveau zijn ten aanzien van beheerszaken vooral de Classicale Colleges voor de Behandeling van Beheerszaken (CCBB) actief. Zij adviseren de classis en zien

bovendien direct toe op het beheersmatige werk van de lokale gemeenten. Het gaat dan vooral om zaken als financiën, administratie en vastgoed. Naarmate de problemen in een gemeente groter dreigen te worden, neemt de toezichthoudende rol van het CCBB ook toe. Mijn functie staat in het teken van het ondersteunen van de leden van het CCBB, dat dus vooral toezicht houdt op de beheersmatige kant van gemeenten en diaconieën.

Bemoeilijkt de coronacrisis je werk?

Als ik hoor wat de impact van corona is voor dagelijkse leven van heel veel mensen in Nederland en wereldwijd mag ik absoluut niet klagen. Maar het nadeel voor mijn werk is vooral dat het moeilijker is om alle aspecten van een casus goed uit te diepen achter een laptop. Ik merk dat mij dat gemakkelijker afgaat als er ook persoonlijk -fysiek- contact is, waardoor meer interactie kan plaatsvinden. Anderzijds scheelt het huidige werken veel reistijd, hoewel het ook zo is dat een gemeente normaal gesproken alleen bezocht wordt als er bijzondere ontwikkelingen zijn (dan kan financieel van aard zijn, maar ook om voorgenomen samenvoegingen en dergelijke gaan).

Landelijk steunpunt gemeentecontacten

Er is een backoffice ingesteld waar u met al uw vragen over uw gemeente en de kerk terecht kunt. De garantie is dat u binnen 48 uur een gedegen antwoord krijgt. U kunt van deze service gebruik maken door het Landelijk Dienstencentrum te bellen en dan keuze optie 1 in te toetsen.

Telefoon 030 880 1880

Bereikbaar maandag t/m donderdag 9.00 – 20.00 uur en vrijdag 9.00 – 16.00 uur.

GELOOF

HOOP

LIEFDE